

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 15 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC-443/13/23990/23992,23994,23995,23997,23999

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) oraz z art. 105 ust. 4 oraz art. 105a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana C. P., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 8 stycznia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-15/13/961,962,964,967,969,971) odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie skargi Pana C. P., dotyczącej przetwarzania jego danych osobowych przez K. S.A., A. S.A., P., F., M. Sp. z o.o.,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana C. P., zwanego dalej Skarżącym, dotycząca przetwarzania jego danych osobowych przez K. S.A., zwaną dalej K., A. S.A., zwaną dalej A, P., zwaną dalej P., F., zwany dalej F., M. Sp. z o.o., zwany dalej M. W treści ww. skargi, doprecyzowanej następnie pismem z dnia [...] maja 2012 r., Skarżący podniósł w szczególności, iż w latach 2005 – 2006 składał „jako osoba fizyczna lub też osoba prawa” wnioski o udzielenie pożyczki w wyżej wymienionych podmiotach. Natomiast A. przekazała do K. jego imię, nazwisko, adres oraz informacje o nieudzieleniu pożyczek, podobnie analogiczne informacje o nim przekazały do K.: P., F., M.. Z kolei K. przekazała jego imię, nazwisko, adres do wszystkich wyżej wymienionych podmiotów. Wskazując na powyższe Skarżący podniósł cyt.: „(...) niewłaściwość zabezpieczenia danych polega na przekazywaniu danych osobowych Skarżącego pomimo braku jego zgody na ich przetwarzanie lub też regulaminowego zakazu ujawniania danych osobom trzecim (...)”.

W toku postępowania, pismem z dnia [...] listopada 2012 r. Skarżący wniósł cyt.: „(...) GIODO winien przeprowadzić środek dowodowy w postaci przesłuchania osób reprezentujących

uczestników postępowania oraz ich pracowników na okoliczność przekazywania danych osobowych Skarżącego. I tak (...) powinien zostać przesłuchany prezes J. D. {Prezes Zarządu A.}. K. twierdzi, iż otrzymał informacje od A. na temat Skarżącego /a jak do tej pory A. w wymijający sposób nie potwierdza kontaktu A. z K./ oraz wymiany informacji poprzez telefon, Internet, etc. Także na okoliczność czy mail wysłany przez M. [R. P.] dotarł także do A. (...). Pracownik lub też współpracownik {P.} z W. o nazwisku Ź. to najprawdopodobniej osoba, która kontaktowała się z K. i powinna zostać przesłuchana. Także na okoliczność czy mail wysłany przez M. [R. P.] dotarł także do P. Odpowiedź P. ze S. może jedynie sugerować, iż pracownicy P. ze S. nie kontaktowali się z K. P. powinna ustalić kontakt z p. Ź. (...) {F.} należy przesłuchać co najmniej prezesa J. G. na okoliczność kontaktów z K. i przekazywanych informacji. Także na okoliczność czy mail wysłany przez M. [R. P.] dotarł także do F. (...) {M.} należy przesłuchać ówczesnego członka zarządu R. P. [aktualnie Prezes Zarządu >Fu. Sp. z o.o.< oraz Prezes Zarządu Ag. Sp. z o.o., (...). K. S.A. – należy przesłuchać ówczesnego prezesa R. R. [aktualnie organ nadzoru U. Sp. z o.o.] i członka zarządu A. S. [aktualnie organ nadzoru T. Sp. z o.o.] na okoliczność prowadzonych rozmów z uczestnikami na temat Skarżącego (...)"

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. P. w piśmie z dnia [...] czerwca 2012 r. (znak: [...]) skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczyła, iż przetwarza dane osobowe Skarżącego w związku z wnioskiem o pożyczkę w ramach [...] z dnia [...] lipca 2006 r. złożonym przez C. Sp. z o.o., oraz oświadczyła, iż nie udostępniała jakichkolwiek danych Skarżącego na rzecz K. Ponadto wskazała cyt.: „(...) firma C. Sp. z o.o. w wytoczonym przeciw Fundacji w 2008 r. procesie o odszkodowanie wykazywała przed sądem ww. okoliczność i sądy wszystkich instancji prawomocnymi wyrokami odrzucały ten argument, nie znajdując potwierdzenia dowodowego, a skarga kasacyjna została przez Sąd Najwyższy pozostawiona bez rozpoznania [postanowienie z dnia [...] lipca 2011 r., sygnatura akt [...]] (...)”
2. K. w piśmie z dnia [...] lipca 2012 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczyła, iż cyt.: „(...) jest w posiadaniu jedynie danych spółki prawa handlowego działającej pod firmą C. Sp. z o.o. oraz Pana C. P. jako reprezentanta ww. jednoosobowej spółki z o.o. Dane te przetwarzane są w celach związanych z prowadzeniem działalności statutowej K. S.A. polegającej na korespondencji w sprawie złożonego i odrzuconego wniosku ww. spółki o udzielenie pożyczki, finansowanej ze środków Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz na korespondencji sądowej dotyczącej skarg składanych przez Skarżącego do Marszałka Województwa [...] Dyrektora Wydziału Nadzoru Właścicielskiego Urzędu Marszałkowskiego (...)”
- Ponadto oświadczyła, iż cyt.: „(...) nie uzyskała danych osobowych skarżącego od A. S.A. z N., P. ze S., F. z W. oraz M. z W. (...). Ponadto (...) nie udostępniała danych osobowych C. P. żadnym innym podmiotom (...)”
- K. wskazała również cyt.: „(...) na skutek wniesionego powództwa przez C. Sp. z o.o. o odszkodowanie za szkodę powstałą na skutek prowadzenia przez pozwaną Agencję negocjacji w sprawie zawarcia umowy o udzielenie pożyczki z naruszeniem dobrych obyczajów oraz w wyniku ujawnienia informacji poufnych, działania podjęte przez Agencję w sprawie złożonego wniosku o pożyczkę były przez sądy powszechne oraz Sąd

Najwyższy wnikliwie badane. Zarówno Sąd Okręgowy w J., jak i Sąd Apelacyjny we W. nie dopatrzyły się żadnych naruszeń po stronie Agencji. Natomiast Sad Najwyższy kasacji Spółki nie przyjął z uwagi na brak oczywistej jej zasadności oraz brak zagadnienia prawnego wymagającego wykładni”.

3. A. w piśmie z dnia [...] czerwca 2012 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczyła, iż cyt.: „(...) Skarżący działając jako przedsiębiorca złożył w A. S.A. w N. dwa, załatwione odmownie, wnioski pożyczkowe, pierwszy we wrześniu 2005 r., drugi w styczniu 2006 r. (...). Podstawą prawną przechowywania danych osobowych Skarżącego były ogólne zasady dotyczące ewentualnych roszczeń cywilnych stron (...)”. Ponadto poinformowała o postępowaniach sądowych, które toczyły się z powództwa Skarżącego od lipca 2009 r. do [...] lutego 2011 r., cyt.: „(...) w dniu [...] lutego 2011 r. Sąd Apelacyjny w Wa. oddalił apelację Skarżącego od wyroku Sądu Okręgowego w Wa. z dnia [...] sierpnia 2010 r., zaś [...] lutego 2012 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej od niekorzystnego dlań wyroku Sądu Apelacyjnego w Wa. z dnia [...] lutego 2011 r. (...). Sprawą przekazywania informacji o sposobie załatwienia wniosków pożyczkowych Skarżącego zajmowały się oba Sądy rozpoznające powództwo Skarżącego przeciwko m. in. A. S.A. i działania takie zostały zaaprobowane (...)”.
4. F. w piśmie z dnia [...] lipca 2012 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczył, iż w dniu [...] września 2005 r. Skarżący złożył wniosek pożyczkowy w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej pod firmą CB., a następnie działając w imieniu spółki Ce. Sp. z o.o. we W. w dniu [...] maja 2006 r. Jednocześnie F. oświadczył, iż nie udostępnił danych Skarżącego na rzecz K. Wskazał, iż powyższe znalazło potwierdzenie w wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z dnia [...] kwietnia 2009 r. (sygn. akt [...]).
5. Podobnie, M. w piśmie z dnia [...] lipca 2012 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych potwierdził fakt złożenia wniosków pożyczkowych przez Skarżącego działającego w charakterze podmiotu prowadzącego działalność pod firmą CB. w dniu [...] września 2005 r. i w dniu [...] grudnia 2005 r. oraz w 2006 r. w charakterze reprezentanta osoby prawnej Ce. Sp. z o.o. i wskazał, że dane Skarżącego są przetwarzane wyłącznie dla celów postępowań sądowych. Odnosząc się natomiast do zarzutu dotyczącego udostępnienia danych, M. wskazał cyt.: „(...) p. R. P., zgodnie z wpisem z dnia [...] listopada 2006 r. dokonany w KRS od wielu lat nie pełni już funkcji członka Zarządu w Spółce, ani nie jest z nią w żaden sposób związany. Tym samym dostęp do jego korespondencji mailowej jest niemożliwy. Tym samym M. Sp. z o.o. nie jest w stanie potwierdzić faktu wysłania e-maila o wskazanej przez Skarżącego treści (...). Ustosunkowując się do zarzutu Skarżącego wobec M. Sp. z o.o. w zakresie udostępnienia danych mój Mocodawca opiera się na treści ww. maila przywołanej przez Skarżącego. Z jego treści wynika, iż p. R. P. posłużył się jedynie imieniem i pierwszą literą nazwiska oraz miastem, z którego owa osoba miała pochodzić (...). Późniejsza informacja przekazana przez Przewodniczącego K. S.A. w J. w piśmie z dnia [...] listopada 2006 r. o treści >w rozmowie z Funduszem, K. ustaliła, że chodzi o Pana P.<, również z uwagi na upływ czasu i rotacje pracowników nie może zostać potwierdzona przez uczestnika. Mając jednak na uwadze fakt, iż M. Sp. z o.o. dysponował jedynie danymi Skarżącego jako przedsiębiorcy [osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą] lub reprezentanta osoby prawnej [jednoosobowa spółka z

ograniczoną odpowiedzialnością zawierająca w nazwie imię i nazwisko Skarżącego], dane te (...) nie stanowiły przedmiotu ochrony Ustawy {ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.}. Ponadto w treści przytoczonego przez Skarżącego e-maila mowa jest o >obszarze działania spółki<, co wskazuje, iż p. P. mógł mieć na myśli osobę prawną [Ce. Sp. z o.o.]. (...). W treści przytoczonego e-maila brak jest natomiast informacji o >nieudzielaniu pożyczek<. Pan P. informuje jedynie, iż Skarżący próbuje pozyskać środki z kilku funduszy – nie udziela natomiast informacji o skutkach tych prób. Wobec powyższego zarzut podniesiony przez Skarżącego dotyczący przekazania osobom trzecim informacji o nieudzielaniu pożyczek jest całkowicie bezpodstawny (...).”

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 8 stycznia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-15/13/961,962,964,967,969,971), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w przedmiotowej sprawie.

W dniu [...] stycznia 2013 r. (w ustawowym terminie) do Biura GODO wpłynął wniosek Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją. Zdaniem Skarżącego cyt.: „GODO w sposób nierzetelny przeprowadziło postępowanie dowodowe na okoliczność nieuprawnionej wymiany danych osobowych skarżącego pomiędzy wymienionymi w nagłówku podmiotami. GODO nie odnosząc się do mocy dowodowej dokumentów przedłożonych przez skarżącego przyjęło za wiarygodne oświadczenia osób postronnych”. Jednocześnie Skarżący wniósł o ponowne przesłuchanie cyt.: „prezes J. D. [A.] ORAZ INNI PRACOWNICY prawdopodobnie kontaktujący się z K.. (...) pracownik lub współpracownik z W. [P.] o nazwisku Ż. To najprawdopodobniej osoba, która kontaktowała się z K. i powinna zostać przesłuchana (...) należy przesłuchać co najmniej prezesa J. G. [F.] oraz innych pracowników (...) należy przesłuchać ówczesnego członka zarządu R. P. [M.] (...) Należy także ustalić czy R. P. działał w pojedynkę czy też w porozumieniu. (...) należy przesłuchać ówczesnego prezesa R. R. [K.] (...) i członka zarządu A. S. na okoliczność prowadzonych rozmów z uczestnikami na temat skarżącego oraz ówczesnego przewodniczącego rady nadzorczej Ma.”. Ponadto Skarżący podniósł, iż cyt.: „(...) należy zarzucić niewłaściwe zastosowanie przez GODO art. 23 ust.1 pkt 5 ustawy. Wymienione w nagłówku podmioty to spółki prawa spółek handlowych oraz fundacje, które nie posiadają ustawowych uprawnień do przetwarzania danych osobowych. Brak jest więc przyczyn dla uznania, iż w trakcie postępowań o pożyczkę podmioty były zwolnione od obowiązku uzyskania zgody potencjalnych klientów na przetwarzanie ich danych osobowych, gdyż nie można mówić o prawnie usprawiedliwionym celu. Niezrozumiałym jest także brak odniesień GODO do podniesionej w przywołanym przepisie przesłanki zakazu takiego przetwarzania danych osobowych, które naruszałoby prawa i wolności osoby”.

Po powtórным rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 8 stycznia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-15/13/961,962,964,967,969,971) jest prawidłowe.

Na wstępie ponownego wyjaśnienia wymaga, iż w związku z utratą z dniem 31 grudnia 2011 r. mocy obowiązującej przez art. 7a ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 ze zm.), który stanowił, iż ewidencja działalności gospodarczej jest jawna i dane osobowe w niej zawarte nie podlegają przepisom ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, wskazać należy, iż legalność przetwarzania przez K., A., P., F. i M. danych osobowych Skarżącego jako podmiotu ówczesznie składającego wnioski o pożyczkę do ww. podmiotów, działającego pod firmą CB. oraz reprezentującego Ce. Sp. z o.o., oceniana jest na podstawie przepisów ustawy. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydaje bowiem decyzję administracyjną według stanu prawnego i faktycznego istniejącego w dacie jej wydawania.

Po raz kolejny wskazać należy, iż stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Każda ze wskazanych w art. 7 pkt 2 ustawy form przetwarzania danych osobowych powinna znaleźć oparcie w jednej z przesłanek warunkujących legalność procesu przetwarzania danych osobowych, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. I tak, obok i niezależnie od zgody osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy), przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne między innymi, jeżeli jest to niezbędne do wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy). Błędne są twierdzenia Skarżącego, jakoby ww. przepis nie miał zastosowania do spółek prawa handlowego. Skarżący w swoim wywodzie pomija fakt, że wyrażenie zgody na przetwarzanie jest tylko jedną z przesłanek legalności procesu przetwarzania danych osobowych. Przesłanki te są względem siebie równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczające jest spełnienie jednej z nich. Tym samym, zgoda na przetwarzanie danych, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy, nie jest jedyną przesłanką legalizującą proces przetwarzania danych osobowych.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, iż z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, że nie potwierdziły się zarzuty Skarżącego sformułowane w piśmie z dnia [...] maja 2012 r. dotyczące udostępnienia przez ww. podmioty jego danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska, adresu i informacji o nieudzielaniu pożyczek na rzecz K. S.A. oraz przekazania przez K. S.A. imienia, nazwiska i adresu Skarżącego do ww. podmiotów.

Jednocześnie, wobec oświadczeń ww. podmiotów, iż dane Skarżącego wynikające ze składanych przez niego wniosków pożyczkowych przetwarzają wyłącznie w celach archiwalnych, dla celów ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych i postępowań sądowych, wskazać należy, iż proces ten odbywa się na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Po raz kolejny odnosząc się do ww. wniosków dowodowych Skarżącego, sformułowanych zarówno w piśmie z dnia [...] listopada 2012 r., jak również zawartych we wniosku o ponowne

rozpoznanie sprawy, wskazać należy, iż zgodnie z art. 78 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej Kpa, żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Stosownie zaś do treści § 2 ww. przepisu organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy.

Wobec treści cytowanego przepisu ponownie zaakcentować należy, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą okoliczności, które nakazywałyby uwzględnienie analizowanego wniosku w zakresie przeprowadzenia dowodów z przesłuchań ww. świadków na okoliczność udostępnienia danych osobowych Skarżącego przez ww. podmioty na rzecz K. i przez K. na rzecz tych podmiotów. Wskazać bowiem należy, iż postępowanie dowodowe na tą okoliczność zostało już przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przeprowadzone, w aktach postępowania znajdują się już pisemne oświadczenia osób uprawnionych do ich składania w imieniu skarżonych podmiotów, jak w szczególności Prezesa Zarządu A. Pana J. D. czy Prezesa Zarządu F. Pana J. G., dlatego też przesłuchanie tych osób na tą samą okoliczność jest niecelowe. Zatem przeprowadzenie wnioskowanych dowodów nie jest uzasadnione ze względów ekonomicznych i jedynie spowodowałoby przedłużenie postępowania. Odnosząc się do wniosku dotyczącego przesłuchania świadka Pan R. P. – ówczesnego członka zarządu M., czy też Pana R. R. ówczesnego prezesa zarządu K. wskazać trzeba, iż w przypadku gdy stroną postępowania administracyjnego jest podmiot prawa publicznego jak spółka akcyjna czy stowarzyszenie, organ administracji odbiera wyjaśnienia od tego podmiotu za pośrednictwem osób uprawnionych do reprezentowania tego podmiotu. W kontekście powyższego świadek Pan R. P., czy też Pan R. R. – są osobami postronnymi, aktualnie nieuprawnionymi do reprezentowania interesów ww. podmiotów. Ponadto wskazać trzeba, iż przeprowadzenie dowodów na okoliczność „prowadzonych rozmów z uczestnikami na temat Skarżącego” nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem wskutek ewentualnego ustnego przekazania danych w trakcie rozmów nie dochodzi do utrwalenia danych.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, iż istotnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest fakt że aktualny proces przetwarzania danych Skarżącego odbywa się na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy i nawet stwierdzenie ewentualnych uchybień w tym procesie w przeszłości pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych bowiem w świetle art. 18 ust. 1 ustawy, wyłącznie w razie stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy w dacie wydawania decyzji może sformułować ewentualne nakazy wymienione w tym przepisie w celu przywrócenia stanu zgodnego z prawem, a takiego stanu niezgodności nie stwierdzono. Skarżone podmioty przetwarzają dane Skarżącego w zakresie w jakim pozyskały je od niego na podstawie wniosków pożyczkowych, a zatem w sposób legalny.

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz w tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w decyzji administracyjnej z dnia 8 stycznia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-15/13/961,962,964,967,969,971).

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).